

FEHÉR KÁLMÁN VERSEI

AZ AKTÁK RENDBEN VANNAK

ELVTÁRS!
ELVTÁRS A KONFERENCIÁN
EL NE FELEDD A NÉVSOROLAST!

1.

Nyakunkon a szemünk
Aranyfüzéren
Kopog
Morzsolgatjuk két mutatóujjunkkal
Keresztények vagyunk?

Nyakunkon a szemünk
Aranyfüzéren
Emberek?
Vagy csak fák fák fák?
Vagy csak virágok bibék szirmlevelek?
Vagy csak csillagok csillagok
Csörögnek benne?

Esik az eső
Fúj a szél
És a cseppekből asszonyt csinál
És a cseppekből asszonyt csinál
Nyakunkon a szemünk
Aranyfüzéren
Így sem kap vakrozsdát?

2.

Seggberúgtuk a bürokrata kutyáját
Sziámi macskáját fölfaltuk
(Vagy eladtuk egy pohár borért?)
A lányát elcsábítottuk
Azt mondta: megálljatok!

3.

Mindennap tudjuk hogy élünk:
A csillagszámolással már eljutottunk
A templomtól a gyárig

(Másodszor is mondom!)
A TEMPLOMTÓL A GYÁRIG
És tovább az irodákig
És azokon is túl az óperenciákig
(Másodszor is és tudatosan!)
ÉS AZOKON IS TÚL AZ ÓPERENCIÁKIG
És a csillagokig
Hiszen tudod Rózsám
Csak itt a földön
Kukacoskodnak az emberek
Az idővel és a hellyel
CSAK ITT A FÖLDÖN
KUKACOSKODNAK AZ EMBEREK
AZ IDŐVEL ÉS A HELLYEL

4.

Rózsikám fessél ősz haját
Rózsikám fessél ráncokat
És holnap majd megöregszünk:
Testünkön mutatóujjainkkal
Vánkospuhán végigsimítjuk
Egymás kézkománcos idegeit
DE VÉRÜNKKEL MIT KEZDHETÜNK?

5.

A földön születünk!
Gyatrák volnánk hogy eljárógatunk
Oly természetesen mint a kútra
Vagy a boltba
A csillagokig ebéd előtt
A csillagokig vacsora után
VAGY ÉPP EVÉS HELYETT?

6.

A sár vagy a por marasztal-e tovább
Ha nincs beton ha nincs téglá
Ha salak sincs csak vékony útnak
Az agyunkig oda-vissza
Hogy vérünkbe ne ütközzünk
Álljunk meg és nézzük a talpunk?
Vagy toppantsunk vacogva?
Vagy csak nézzük fejünk felett
Hogyan száll a madár?

7.

Születésünkkel is öltünk
Születésünkkel megöltük Anyánk
Különben örökéletű tengeri habok
Buzognának a száján;
Különben szöcskenyáj
Legelné búzáját.

8.

Ha tisztelet kell —
A borbélynál megleled;

Ha tisztelet kell —
Vegyél egy halom ALBUST
Es a rádióban elhúzzák a nótád.

AZ AKTÁK RENDBEN VANNAK
ELVTÁRS!
ELVTÁRS ÉS AZ ARCHIVASZÁM?

MINISTRANSOK

Sohasem szerettük jobban a Halált:
Csak húsz dinárért
Csak fonyott kalácsért
Csak egy pohár borért
Csak egy zsebkendőért.

Sohasem szerettük jobban a Halált:
Cipőnkre vigyázva ha sár van
Az első hantot alig várva
A fejfát is alig várva
A szívünkön satu nélkül

Sohasem szerettük jobban a Halált:
Hangként szóként emlékként:
Tigriskarmú koporsóban
Minden harang zúgásában
Zokogásban

Sohasem szerettük jobban a Halált:
Szögek láttán kalapácsban
Művirágban új gyertyában
Sekrestyében futkosásban
Sekrestyéssel barátságban

NYUGTATO A GÉPEK ÉS A KATONÁK KÖZÖTT

(Ucsémnek Zocsó-pajtásnak)

Beton akváriumból
halat vehetsz ki
frisset
tengerit

A sótelepen elseje
és tizedike között
kikapod
a fizetésed

Ha kételkedsz
a tengerekre
szöksz
önmagaddal

Es ha agyadig ér a víz
és hiába csapolnak
a Sírodba
bújsz

MINDENNAPOK
ÉNEKE
RÓZSÁMHOZ

Tédeg várlak
bogyós ágak közelében
leszemezem sorba őket
a Folyóba bedobálom
kis halaknak százezrének
legszebbiknek pikkelyiért
kicszerélem a ruhádat
rádszabottan próba nélkül
divatosan szépen állna
mutogatnád minden utcán

hozzám el se jönnél

BŰCSŰZTATÓ

Rózsaszínű csecsemőket raknak beléd sorba
SS csizmák a szamárvezető
Jól átlátszanak és még nem kopottak:
(A potrohos svábok vízumot kapnak:
A kozarán szétszórnak egy csokor virágot)
De tested már feszes és az állad
Szép fehér ruhával a Jó Asszonyok felkötik
Hogy ne kelljen vigyorgnod e világra
(Melyitek fél?) Fürge ujjak bontogatnak
Izgatottan hámoznak és göngyölgetnek
Mi is lehet a csomagban?
Megkapaszkdosz nehogy elvigyen a sátán
Fogad zománca pörcög:
Még jelen leszel egy ideig hogy eleget tegyél
A szokásoknak és az élőknek
Különben az sem és ez sem izgat:
Magad alá pisálsz úgyis a koporsóban
Szakállat eresztesz dúsat tolsztojosat
Hogy a kispolgárok még egy jót
Sopánkodjanak

UTASZOK

Az öregebb csak henyél
Bőrén redő
És izzadságcseppek
Áll: a só kimarta ülepét.

Vérében a felesége
De a Gép megrostálta esztét:
Fehér kavicsokból kirakja
Szeretője nevét.